

[Skjerbæk.]

ogsaa de betingede Straffedomme medførte en ubetinget Frakendelse af de borgerlige Rettigheder.

Paa Det konservative Folkepartis Vegne skal jeg udtale, at vi er villige til at gaa ind i en velvillig Behandling af dette Lovforslag. Jeg skal ikke trætte med en Gennemgang af mange Enkeltheder, men der er dog et Par Bestemmelser, som jeg gerne vil sige et Par Ord om. Man maa være klar over, at der paa en Række forskellige Omraader bliver noget forskellige Vandelsbetingelser, men det er der vist heller ikke noget at sige til. Det er allerede fremdraget, at der kræves lidt mere med Hensyn til Menighedsraadsmedlemmer end med Hensyn til Medlemmer af andre offentlige Raad, og saadan vil man, hvis man gaar Lovforslaget igennem, kunne finde en Række Forskelligheder.

Jeg kan ogsaa give Tilslutning til den foreslæede Affattelse af Straffelovens § 79, hvor det straffbare bestaar i en Forseelse i Udøvelsen af et bestemt Kald eller Erhverv; man har dør Ret til at frakende Retten til at udøve Kaldet eller Erhvervet eller en Gren af Erhvervet, enten for bestandig eller for en bestemt Tid, fra eet til fem Aar. Det tror jeg er en nødvendig Sikkerhedsforanstaltning fra Samfundets Side, naar det straffbare netop er en særlig Krænkelser af et bestemt Kald.

Derefter vil jeg gerne sige, at jeg ganske kan slutte mig til, at man ikke regner med nogen Virkning af Straffedomme, der gik ud paa Ungdomsfængsel eller er idømt for Handlinger, begaaet af Personer før det fyldte 18de Aar.

Med Hensyn til Lovforslagets § 36, der omhandler Næringslovens § 15, fremgaar det af Lovforslagets Bemærkninger, at der har været nogen Diskussion om, hvor langt man skulde gaa. Der er fra Handelens Side fremsat Ønsker om, at man skulde gaa noget længere i Retning af at betage de straffede Personer Adgangen til at faa Næringsbevis. Det vil vist være rigtigst, at man faar Lejlighed til at drøfte dette Spørgsmaal lidt nærmere i Udvalget. Jeg kan i øvrigt give Tilslutning til det, der staar i Bemærkningerne og andetsteds, om, at det ikke spiller saa forfærdelig stor en Rolle med at skaffe straffede Personer Adgang til at faa Næringsbevis; jeg har nogen Erfaring fra et Fængselselskabs Bestyrelse, og jeg ved, at det tit ikke blot er Straffen, det kniber med, der er flere andre Ting, som gør det vanskeligt at bringe Mennesker i Gang igen ved at skaffe dem Næringsbevis til at udøve en bestemt Næring.

Saa har jeg et Par Ord at føje til det, der staar i Bemærkningerne til Lovforslagets § 16. Det fremgaar af disse Bemærkninger, at Finansministeriet ikke har ønsket at tiltræde, at man i det foreliggende Lovforslag optog Bestemmelser om Ændring i Statens Tjenestemandsløvs, idet Finansministeriet har hævdet, at efter den gældende Praksis forudsatte en Ændring af Tjenestemandsløvs en forudgaaende Drøftelse med de forhandlingsberettigede Tjenestemandsgesamfund. Justitsministeriet har i sine Bemærkninger henvist til, at saa kunde man jo benytte Hjemmelen i § 52 til administrativt at ændre de paagældende Lovbestemmelser. Jeg vil gerne sige, at jeg er lidt betænkelig ved denne § 52. Ganske vist er det jo et meget omhyggeligt Arbejde, der foreligger, og formodentlig er der meget lidt tilbage, bortset fra Tjenestemandsløvs Regler, som eventuelt skulde ændres, men det er jo ikke almindelig Praksis, at man giver Bemyndigelse til at ændre, saadan som det er sket her i § 52. Men ogsaa om dette kan der jo forhandles i Udvalget. Jeg vil i hvert Fald sige, at man kunde jo enten gaa den Vej, at man sagde: Løvs skal revideres til næste Aar med særligt Henblik paa, om der mangler Bestemmelser, eller man kunde sige: Vi vil i hvert Fald kun have en enkelt administrativ Bestemmelse om Ændringer i Form af en kongelig Anordning, saadan at man ikke skal lede mange forskellige Steder for at finde de Ændringer, der senere kan blive Tale om. Men dette er jo en Enkelthed, som kan drøftes i det Udvalg, der formentlig bliver nedsat.

Jeg skal, som jeg sagde før, sige, at vi fra Det konservative Folkepartis Side er velvilligt indstillede over for dette Lovforslag. Jeg tror, at der i Befolkningen er en sund Fornemmelse af, at den, der har udstaaet sin Straf, skal ikke unødigt hemmes deraf, fordi der netop er en Række Følger af Straffen, som ikke er knyttet til lovbestemte Retsregler, men som knytter sig til selve det Faktum, som jo desværre ofte bliver kendt i vide Kredse, at en Person er blevet straffet og har udstaaet denne Straf.

Steen: Vi er enige med den højtærede Justitsminister i, at som Forholdene har udviklet sig under den nuværende Straffelov og den nuværende Næringslov for en Række Personer, som paa det ene eller det andet Omraade har gjort sig skyldige i Lovovertrædelse, har det efterhaanden ført til en Tilstand, som er uholdbar. Jeg vil derfor gerne over for den højtærede Mi-